

[Flemming Hansen]

Jeg vil gerne spørge, hvad det er, der er sket, ud over at man har indført nogle meget vidtgående orlovsreformer – delvis uden genbesættelseskrav.

Jeg tror, det betyder en reform, som lægger en bombe – en kanonstor bombe – både under de offentlige udgifter og under arbejdsmarkedet. Den vil medvirke til at øge det paradoksproblem, vi uundgåeligt vil få med orlovsordningen, og vi vil få det meget stærkt.

Der er i dag i pressen nogle meget interessante udtalelser fra en møbelmaskinfabrikant – Hundevad Møbelfabrik hedder fabrikken. Han søger 10 maskinsnedkere. Der er ingen at få i Ringkøbing Amt. Der er nogle i Århus Amt. Han har med meget god hjælp fra arbejdsformidlingen i Ringkøbing Amt skrevet til 75 møbelsnedkere i Århus Amt, om ikke de kunne tænke sig at få job på Hundevad Møbelfabrik. Han har fået ét svar, men ingen i beskæftigelse, og han har nu opgivet sit projekt. Det er den slags paradoksproblemer, som orlovsordningen meget hurtigt vil medvirke til at vi kommer ind i, som vi også sagde, da regeringen gennemførte den.

Hvad angår de væsentlige erhvervspolitiske initiativer, regeringen ifølge ministeren har taget, hæfter jeg mig ved, at man med skattereformen specielt på erhvervsområdet har indført en række straffeforanstaltninger mod virksomhederne, og det ved regeringen godt. Det drejer sig om avancebeskatning af aktier, avancebeskatning af fast ejendom, goodwill, kørsel i firmabiler, som det er uforståeligt at CD kan lægge navn til. Det er deciderede straffeforanstaltninger over for erhvervslivet, som vi beklager i allerhøjeste grad.

Ministeren fokuserer meget på offentlige serviceydelser og på erhvervsstøtteordninger i sin redegørelse. Jeg noterer mig med glæde, at ministeren også mener, disse ordninger skal anvendes effektivt. Disse betragtninger er vi selvfølgelig enige i, men det forekommer os, at vi begynder at nærme os en kaotisk situation, når vi i dag har over 100 erhvervsfremmetilskudsordninger, og jeg synes, det må være en af regeringens allerførneste opgaver at få antallet af disse ordninger ned på 10 eller 15. Når selv de store erhvervsorganisationer med masser af ansatte kommer til os og siger: Vi må lave uddannelse for vores medlemmer, bare for at de kan finde ud af at søge, så er vi altså

kommet for langt ud i tilskud og i bureaukrati, og det beklager jeg meget.

Den tidligere regering har også været med til det – det er jeg enig i – men det går altså videre nu med meget stor fart og bliver mere og mere uoverskueligt. Derfor synes jeg, det er en kolossalt vigtig opgave netop for en samordningsminister at samordne disse ting, så vi finder nogle fornuftige løsninger. Vi skal gerne medvirke til, at det kan lade sig gøre.

Jeg kan se, at min taletid er udløbet, så jeg når som sædvanlig ikke at sige halvdelen af det, jeg ville have sagt, men der skal nok komme mange korte bemærkninger.

Jeg vil til slut gerne gøre opmærksom på et problem, som vi i den konservative gruppe anser for det største problem, der truer dansk erhvervsliv i øjeblikket, og hvor regeringen ikke kan være klar over, hvad det er, den har vedtaget med skattereformen – den kan umuligt være klar over det – og det er generationsskifteproblematikken.

I dag er det ikke muligt for mindre og mellemstore virksomheder at skifte fra én generation til en anden. Det kan koste omkring 70 pct. af likviditet og egenkapital at gennemføre det, og jeg er overbevist om – jeg har ikke så negativ tiltro til regeringen, at jeg kan tro andet – at det må være en fejl, og jeg vil bede regeringen om at tage disse problemer særdeles alvorligt.

Det er jo ikke noget, man hører om samme dag, man vedtager sin skattereform. Det går jo langsomt op for folk, men hver eneste dag er der nye eksempler i pressen på, hvilken kaotisk tilstand det giver, når generationsskifteproblematikken er, som regeringen har lagt op til. Det må vi sammen kunne løse. Det kan ikke være regeringens ønske, at der kun skal være få store danske virksomheder i Danmark og resten skal være virksomheder, der får offentligt tilskud. Jeg nægter at tro, at det kan være regeringens mening.

Endelig skal jeg sige, at vi i den konservative folketingsgruppe meget gerne ser en dialog med regeringen på en række af de punkter, jeg har været inde på. Vi har ikke haft mulighed for det hidtil. Vi har i Folketingets Erhvervsudvalg haft nogle gode meningsudvekslinger med medlemmer af regeringspartierne, men ikke med regeringen, og det beklager vi meget.